

ระลึกถึง น.วินเซนต์

เดอ ปอล

พระสงฆ์

สดด 90:2-4,5-7,

12-13,14,17

ทำวัตรลึบค่ำที่ 1

บทอ่านที่ 1

ปฐม 1:2-11

ปัญญาจารย์พูดว่า ไม่เที่ยงแท้ที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เที่ยงแท้ มีประโยชน์อะไรที่มนุษย์ทำงาน ลำบากตรากตรำอยู่กลางแดด คนชั่วอายุหนึ่งล่องไป คนอีกชั่วอายุหนึ่งก็มา แต่แผ่นดินยังคงอยู่เหมือนเดิมเสมอ ดวงอาทิตย์ขึ้น ดวงอาทิตย์ตก แล้วริบไปยังที่ ซึ่งจะขึ้นมาอีก ลมพัดไปทางใต้ แล้วพัดกลับมาจากเหนือ ลมพัดหมุนเวียนไปมา พัดกลับมาและหมุนเวียนอยู่เช่นนั้น แม่น้ำทั้งหลายไหลลงสู่ทะเล แต่ทะเลก็ไม่เต็ม แม่น้ำยังไหลต่อไปจากต้นน้ำ ทุกสิ่งนำเบื่อหน่าย ไม่มีผู้ใดอธิบายเหตุผลได้ นัยน์ตาดูไม่อึม หูก็ฟังไม่พอ สิ่งที่เคยเกิดขึ้นแล้วก็จะเกิดขึ้นอีก สิ่งที่เคยทำแล้วก็จะทำอีก ไม่มีสิ่งใดใหม่ ภายใต้ดวงอาทิตย์ มีสิ่งใดบ้างที่จะพูดได้ว่า “ดูซิ สิ่งนี้ใหม่” สิ่งนั้นเคยมีอยู่นานมาแล้ว ก่อนที่เราจะเกิด ไม่มีใครจดจำสิ่งต่าง ๆ ในอดีต แม้สิ่งที่เกิดขึ้นก็จะถูกลืมจากผู้ที่จะมาในภายหลังด้วย

พระวรสาร

ลก 9:7-9

เวลานั้น กษัตริย์เฮโรดทรงได้ยินเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดก็ทรงรู้สึกสับสน เพราะบางคนพูดว่ายอห์นได้กลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย บางคนพูดว่าประกาศกเอลียาห์ได้ปรากฏแล้ว บางคนว่าประกาศกในอดีตคนหนึ่งได้กลับคืนชีพ แต่กษัตริย์เฮโรดตรัสว่า “ยอห์นนั้นเราได้ตัดศีรษะแล้ว คนที่เราได้ยินเรื่องราวทั้งหมดนี้เป็นใครเล่า” กษัตริย์เฮโรดจึงทรงหาโอกาสจะพบพระองค์

ฮอกิด

ถ้าเราเล่นไล่ล่าความดี หาวิธีขจัด ทำลายและทำร้ายมัน เราก็สุขมากองไฟแห่งความวิตกกังวลไม่สุดสิ้น เหมือนกษัตริย์เฮโรด

กษัตริย์เฮโรดมีทุกอย่าง เหนือกว่าทุกคน อำนาจ เงิน ข้าราชการบริวาร ความรู้ ความสามารถ ชื่อเสียง การยอมรับ ฯลฯ แต่สิ่งที่เขาไม่เคยมีเลย คือความมั่นใจว่า เขามีทุกสิ่งแล้ว รวมทั้งหัวใจที่โปร่งว่างเปล่า บวกกับวันเวลาที่กินกินทุกอย่างด้วยแล้ว กษัตริย์เฮโรดจึงต้องทำลายล้างทุกคนที่เพียงแต่ได้กลิ่น หรือสัมผัสได้ว่าจะทำให้บัลลังก์ของเขาสั่นคลอน

ทารกผู้วิมลเขาก็ฆ่าตายหมดแล้ว ยอห์นเขาก็สั่งให้ตัดศีรษะแล้ว ยังจะเหลือใครอีกที่ทำให้ความมั่นคงของเขาสั่นสะเทือน ถ้าชีวิตของเราเป็นแบบกษัตริย์เฮโรด ความมั่นคงของเราจะอยู่ที่ไหน อยู่ที่หัวใจหรือสิ่งที่มีรอบตัว

วันที่ 27 กันยายน 2555

ลก.9.7-9

พระวรสารวันนี้เชิญชวนให้เราเรียนรู้จากบทเรียนของกษัตริย์เฮโรด หลังจากที่น่ากบฏยอห์น บัปติสต์ถูกตัดศีรษะแล้ว บัดนี้ กษัตริย์เฮโรดรู้สึกถึงความสูญเสีย เรารักษาความเชื่อของเรามามากแค่ไหน มโนธรรมของเราพัฒนาแค่ไหน

คำสอนของคาทอลิกให้คำนิยาม “มโนธรรม” ว่า “เสียงของพระเจ้าที่กระซิบภายในตัวเรา”. มโนธรรมของเราจะชี้นำเราให้เลือกความจริง. และในเวลาเดียวกัน เตือนเราเวลาที่เราไม่เชื่อฟังพระเจ้า. สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 (1963-1978) ตรัสว่า “น่าเศร้ายิ่งนักสำหรับคนที่สูญเสียมโนธรรมแห่งบาป” อีกแง่หนึ่ง เขาล้มเหลวที่จะรู้ว่าอะไรคือบาป ถึงเวลาแล้วเมื่อเรามีสิ่งที่ถูกหลอกลวงและหาข้อแก้ตัว สำหรับการแสวงหาความสะดวกสบายและความพึงพอใจ.

สิ่งที่ขัดแย้งกันคือ เมื่อเรามีอิสระมากขึ้น แต่มีมุมมองที่แคบลง เรามีความรู้มากขึ้นแต่ตัดสินใจน้อยลง มีผู้เชี่ยวชาญมากขึ้นแต่ก็มีปัญหามากขึ้น มียารักษาโรคมมากขึ้นแต่มีสุขภาพแย่ลง เรามีทรัพย์มากขึ้น แต่มีคุณค่าน้อยลง เราศึกษาอากาศได้มากขึ้น แต่มีมลภาวะทางวิญญาณมากขึ้น

วันนี้ เราฉลองนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล ที่เกิดมายากจน ท่านอดทนต่อการทดลองนานปีการ ครั้งหนึ่ง ท่านตกอยู่ในเงื้อมมือของโจร

สลัดและเป็นทาสในแอฟริกา. พระญาณเอื้ออาทรได้บันดาลให้ท่านหนี
ในปีที่สอง ท่านได้รับสมญานามว่า “อัครสาวกแห่งเมตตาศรรม” ท่าน
กระจายเมตตาศรรมไปสู่ทุกชนชั้น จากเด็กที่ถูกทอดทิ้งจนถึงคนชรา.
ถ้าเราพยายามที่จะเลียนแบบท่าน ให้เราเริ่มด้วยการถามตัวเรา
เองว่า “พันธกิจอะไรที่พระเจ้าเชื่อเชิญให้ฉันทำในวันนี้ สัปดาห์นี้ เดือน
นี้ ปีนี้และสำหรับทั้งชีวิต”

เพื่อให้ได้ยินคำตอบ เราหันไปฟังมโนธรรมของเราซึ่งเป็นเสียง
ของพระเจ้าที่ตรัสกับเรา